

Wilfrid Sellars a mentális állapotokról

Paul Churchland, az eliminativizmus atyja Wilfrid Sellarstól származó feltevésre építi elméletét. Az *elmélet-elmélet*ként is elhíresült gondolat azt mondja, hogy a népi pszichológia csupán egy elmélet, amellyel mások viselkedését magyarázzuk azáltal, hogy hiteket, vágyakat, érzelmeket társítunk hozzájuk, tehát a népi pszichológia mentális állapotokra vonatkozó szótárunk pusztán teoretikus, és nem saját elménk introspektív megfigyeléséből származik. Az eliminativista ezért gondolja, hogy szükséges ezeket a fogalmakat hétköznapi nyelvünkől eltávolítani. Sellars és Churchland közötti kontinuus elméleti viszony elsőre magától értetődőnek tűnik, noha ezt a képet érdemes árnyalni. Sellars nem eliminativista, de a mentális állapotokról alkotott elképzelései jól tárgyalhatóak az eliminativizmussal párbeszédben.

Az adott kérdése

Sellars híres cikkében, az *Empiricism and the Philosophy of Mind*-ban nem csak az érzetadat-elméletek dogmatikusságával vet számot, hanem a filozófia legtöbb irányzatának a kritikáját is nyújtja az *adott mítosz*ának felvázolásával.¹ Az adott mítosza az újkori filozófusoktól kezdődően egészen a logikai pozitivistákig meghatározta, hogyan gondolkodtak a tapasztalat és tudás viszonyáról. Az episztemikus adottság az az elgondolás, hogy tudásunk olyan közvetlen, alapvető hiteken nyugszik, amelyek igazolást nyújtanak további hitek kialakításához, ugyanakkor maguk

¹ SELLARS, Wilfrid, *Empiricism and the Philosophy of Mind* (Cambridge: Harvard University Press, 1997)

nem szorulnak igazolásra. A közvetlen hiteken alapuló ismeret-elméletet hagyományosan fundacionalizmusnak nevezzük és ilyen közvetlen hitekre hivatkoztak például a logikai atomisták. Ezen elmélet – mely szerint tudásunk rendszere hierarchikusan strukturált és közvetlenül igazolt hiteken alapszik – elsősorban azért volt vonzó bizonyos filozófusok számára, mivel plauzibilis választ tudott nyújtani szkeptikus érvekre. Ugyanis – mondja a szkeptikus –, ha hiteink igazolása következtetésen alapszik, azaz egy adott hit más premisszák igazoltságától kapja igazolását, akkor könnyen regresszushoz érkezhetünk, mivel nincsen egy olyan kitüntetett nem-következtetésen alapuló hitünk, amely többi hitünk igazolásául szolgálna. Tehát kell egy alapvető hit, amelyen minden további hitünk alapszik. Ahhoz, hogy az alapvető hitek hamisságát is kizárjuk, ezen hiteknek infallibilisnek kell lenniük. A fundacionalista így jut el olyan alapvető hitek feltételezéséhez, melyek nem szorulnak igazolásra, további hitek igazoltságát biztosítják, ugyanakkor tévedhetetlenek. Ilyenek például a benyomások és az érzetadatok, amelyekből absztrakció segítségével ismereteket nyerhetünk, amely ismeretek minden további ismeretünk alapjául szolgálnak. Többek között az adottság ilyen felfogása az, amely plauzibilitást ad azon elgondolásoknak, melyek szerint közvetlen hozzáférésünk van mentális állapotainkhoz – ahogy azt René Descartes óta oly sokan gondolták. Sellars javaslata az észleletekről és a gondolatoktól az episztemikus adottság elutasítása is egyben.

A fundacionalizmus közvetlen viszonyt feltételez világ és megismerő között. Sellars szerint az érzetadat-elmélet hívei tévesen gondolták azt, hogy a világ nyers, fogalmiságtól mentes adódásából, logikai következtetés során tudnánk episztemikus státusszal bíró, azaz fogalmi struktúrával rendelkező ismeretekhez jutni.² A dolgok tulajdonságai nincsenek magukban a dolgokban, amelyeket nekünk kéne kiolvasnunk belőlük ahhoz, hogy ismeretünk legyen róluk. Sellars szerint nincsenek olyan ismeretek,

2 SELLARS, *Empiricism...*, 15–25.

amelyek felfoghatóak lennének önmagukban és ne kapcsolódnának más ismeretekhez, ne feltételeznék más ismeretek meglétét, azaz: ne lenne minden ismeret kontextuális. Ahhoz, hogy valamit például pirosként felismerjünk, már rendelkezünk kell a szín-skála több árnyalatának fogalmával. Tehát már a legalapvetőbb tapasztalataink, amelyekkel beszámolunk a világ milyenségéről, eleve meghatározott fogalmi keretbe rendeződnek. Ahogy Sellars mondja az *Empiricism and the Philosophy of Mind* 45. paragrafusában: ahhoz, hogy valamit felismerjünk, már eleve rendelkezünk kell a dolog fogalmával, és nem azért van róla fogalmunk, mert egyáltalán észrevettük.³ Az előbbieket jól foglalja össze Pete Krisztián Sellars művéhez írt kommentárjában:

A fogalmakra nem tehetünk szert egyenként, közvetlenül absztahálva azokat a világra vonatkozó tapasztalatainkból. A fogalmakat nagy adagokban, lényegében komplett rendszerként sajátíthatjuk el, méghozzá úgy, hogy összetett viselkedésmintákat és világra adott válaszreakciókat sajátítunk el.⁴

Tehát nincsen olyan partikuláris adottság, amit ismereteink alapjaként tüntethetnénk ki. Nem a világ dolgaiból nyert észleletek teszik ki tudásunk alapját, mert a világ dolgainak észlelése már eleve feltételezi, hogy rendelkezünk a világ dolgaira vonatkozó fogalmakkal. Ugyanakkor fogalmainkra nem egyesével teszünk szert úgy, hogy először megtanulunk beazonosítani egy partikuláris dolgot, hanem fogalmak egy egész rendszerét, kontextusát kell elsajátítanunk ahhoz, hogy egy bizonyos észleletet be tudjunk azonosítani. Még a legelemibb, világról alkotott fogalmaink is interszubjektíven konstituáltak.

Amit Sellars ezzel mondani akar az az, hogy nem alapozhatjuk ismereteinket a világ fogalmilag nem-átítatott, nyers információira.

3 SELLARS, *Empiricism...*, 87.

4 PETE Krisztián, *Kommentár Wilfrid Sellars Empirizmus és elmefilozófia című művéhez* (kézirat)

Hiszen a világ leírásának a legalapvetőbb, józan-ész kategóriái is már interszubjektíven konstituáltak. Ugyanakkor Sellars nem akarja azt mondani, hogy a valóság fogalmi szerkezettel bírna és a tapasztalatunk ne rendelkezne nem-fogalmi tartalommal.⁵ A világnak van egyfajta adódása, ami okságilag hat ránk, noha ez az oksági adódás semmilyen fogalmi tartalommal nem bír. A világ nem-fogalmi adódása nem rendelkezik semmilyen episztemikus szereppel és fogalmi struktúrával, tehát nem tudjuk közölni azt. Ahhoz, hogy valamit közölni tudjunk fogalmi struktúrával kell felruházni, ezért a világ oksági adódásáról nem adhatunk tisztán empirikus leírást Sellars szerint – ez lenne az adott mítosza –, hanem fogalmi struktúrába rendezve, az indokok logikai terébe helyezzük világról szóló észleleteinket.⁶ Így képesek leszünk számot adni a világról, de ez a számadás már eleve fogalmi struktúrával rendelkezik és interszubjektív konstitúción alapszik. Ez a mentális állapotok vonatkozásában is fontos, mivel belső történéseinkről sem tudunk olyan beszámolót nyújtani, amely teljes egészében megfelelné a bennünk végbemenő folyamatoknak, hanem azokat csak az interszubjektíven konstituált fogalmainkkal tudjuk megragadni. Mondhatnánk, hogy fogalmilag közvetített és nem közvetlen hozzáférésünk van mentális állapotainkhoz, ami valamilyen szinten igaz lenne, mivel nem magábanvalóságukban ragadjuk meg azokat, viszont a mentális állapotokra történő hivatkozás annyira alapvetően határozza meg a mindennapi fogalmi keretet, hogy beszámolókként hivatkozunk rájuk.

A mentális állapotok kérdése

Ha valamit privátnak és közvetlenül hozzáférhetőnek gondolunk, akkor azok biztosan a mentális állapotaink. Leginkább ezeket tekintjük a közvetettségől és az interszubjektív konstruálástól

⁵ SELLARS, *Empiricism...*, 32–46.

⁶ Uo., 76.

mentesnek. Sellars szerint ez nem egészen így van, noha nem tagadja azt, hogy a belső állapotainkhoz közvetlen és privát hozzáférésünk lenne, ugyanakkor ezekről nem introspekció során szerzünk ismeretet. Sellars a ryle-i ősök mítoszával éppen azt mutatja be, hogy noha ezekhez a belső állapotokhoz privát és közvetlen hozzáférésünk van, ezek nem mentesek az interszubjektív fogalomalkotás konstruktív voltától. Kérdezhetjük ilyenkor, milyen értelemben lehetnek az epizódok belsők, ha egyszer nem közvetlen tapasztalatok? Mint ahogyan a karteziánus tradícióban a világhoz való hozzáférésünk a mentális állapotainkon keresztül történik, amelyek kétségbevonhatatlanul rendelkezésre állnak, így mentális állapotaink közvetlenül adóttak, és ezekből építhetjük ismereteink egészét. Ezen elképzelés ellen mutatja be Sellars Jones mítoszá, illusztrálva, hogy pszichológiai fogalmaink elsősorban egy elméletként szolgálnak ahhoz, hogy az általuk posztulált entitásokkal mások verbális megnyilvánulásait és fizikai cselekedeteit magyarázzuk. Sellars ezzel a mítosszal tulajdonképpen azt mutatja be, hogy a mentális állapotainkra vonatkozó pszichológiai fogalmaink hogyan eredhetnek viselkedések leírására szolgáló nyelvből.⁷ Noha, a pszichológiai fogalmak elméletként kerülnek be a ryleiánus nyelvbe ahhoz, hogy magyarázni lehessen a viselkedéseket, nem maradnak azonban szigorúan elméletiek, mivel alapvetően meghatározzák mindennapi nyelvhasználatunkat, hogy közvetlenné válnak.

A ryle-i ősök mítosza fiktív törzset mutat be, amely olyan behaviorista szótárral rendelkezik, melynek kifejezései csak a nyilvánosan hozzáférhető, interszubjektív valóság részét képesek leírni.⁸ Ez tartalmazza az emberek megfigyelhető viselkedéseit leíró predikátumokat, rendelkezik szemantikai dimenzióval és egy olyan posztulációs képességgel, amely oksági magyarázatot

7 PARSELL, Mitch, „Sellars on thoughts and beliefs”, *Phenomenology and Cognitive Science*, 10. sz. (2011): 261–275, 265.

8 PETE Krisztián, *Értelmet adni a világnak* (Szeged: Belvedere Meridionale, 2025), 190.

tud nyújtani a hasonló megfigyelhető jelenségek előfordulásáról.⁹ Azzal, hogy a nyelv magyarázni tudja az ismétlődő empirikus korrelációk okait, képes elméletet alkotni és nem megfigyelhető entitásokat posztulálni azért, hogy az empirikus megfigyeléseire adekvát magyarázatot tudjon adni. Így a fiktív törzs leleményes lakója, Jones megalkotja saját, belső epizódokra vonatkozó elméletét: azt feltételezi, hogy társai nem csak akkor viselkednek intelligensen, amikor cselekedeteiket szavakkal kísérik, így egy olyan elméletet dolgoz ki, amely szerint a nyílt verbális vagy nem verbális cselekedetek egy belső folyamat végső betetőzései, amelyek belső epizódokkal kezdődnek.¹⁰ Ezek a belső epizódok pedig „belső beszéddel” feleltethetők meg.¹¹ Azaz, az elmélet modellje a nyilvános beszéd, és minden kimondott szó vagy cselekedet, egy ugyanazon mondat belső kimondásával kezdődik.¹² Az elmélet posztulált entitásai, amelyek magyarázzák a nyílt kimeneteleket lesznek a gondolatok és a propozicionális szerkezettel bíró mentális állapotok, azaz a pszichológiában használt fogalmak.¹³

Jones megtanítja társainak azt az elméleti fogalmi készletet, amellyel képesek lesznek egymásnak olyan entitásokat társítani, amelyek jó magyarázatot adnak nyílt viselkedések értelmezéséhez. Miután ezt megtanulták másokkal kapcsolatban használni, Jones és társai önmagukra is képesek lesznek alkalmazni ezt a fogalmi készletet. Végső soron képesek lesznek belső állapotaikról beszámolót adni anélkül, hogy ahhoz valamilyen nyílt cselekvés vagy verbális megnyilatkozás társulna. Fontos megjegyezni, hogy ez az introspektív vizsgálat nem közvetlenül számol be saját elménk természetéről, hanem olyan elméleti nyelv segítségével, amely interszubjektív konstitúción alapszik. Tehát csak bizo-

9 PARSELL, „Sellars on...”, 256.

10 SELLARS, *Empiricism...*, 102–103.

11 Uo., 123.

12 PETE, *Értelmet adni...*, 192.

13 Uo., 193.

nyos értelemben beszélhetünk introspekcióról, mert egy elméleti nyelv segítségével férünk hozzá a mentális állapotainkhoz, amely maga után vonja, hogy nem a tényleges természetükről szerzünk tudomást. Nem önmagunk megfigyeléséből származik az, hogy fájdalmaink vagy érzelmeink vannak, hanem egy elmélet posztulálja ezeket a mentális állapotokat annak érdekében, hogy adekvát magyarázatot nyújtson nekünk nyílt verbális megnyilvánulásainkról és cselekedeteinkről. A posztulált belső magyarázatot nyújt a külső viselkedésre. Sellars tulajdonképpen az elmélet-elmélet népi pszichológiáról alkotott elgondolásának az alapjait fektette le mítoszával.¹⁴ Az elmélet-elmélet szerint a népi pszichológia fogalmai által jelölt entitásokra úgy kell tekinteni, mint ahogy egy elmélet által posztulált entitásokra kell. Olyan elmélet részeként, amely érzékileg nem észlelhető entitások segítségével magyarázza a megfigyelhető jelenségeket, ugyanúgy mint, ahogyan a protonok és az elektronok bírnak magyarázóerővel a fizikában.¹⁵ Tehát a pszichológiai fogalmak olyan teoretikus kijelentések, melyek nem a valóság más módon hozzáférhető jelenségeit jelölik, hanem azokat teoretikusan posztulálják.¹⁶ Tulajdonképpen nem jelölik a világ más ontológiai szintjét, csupán elméleti konstrukciók, amelyek interszubjektív fogalomalkotásból és használatból erednek. Ugyan, elméleti konstrukciók a mentális entitások, Sellars szerint mégsem maradnak tisztán elméleti pozícióban. Azt is mondhatnánk róluk, hogy kvázi-elméletiek,¹⁷ és ez az, amit az eliminativisták félreértenek Sellarsban.

14 DEMETER Tamás, „Népi pszichológia (Bevezető tanulmány)”, in szerk. AMB-RUS Gergely, DEMETER Tamás, FORRAI Gábor és TÖZSÉR János, *Elmefilozófia – Szöveggyűjtemény*, (Budapest: L'Harmattan Kiadó, 2008), 413.

15 TÖZSÉR János, „Általános bevezetés: a test-lélek probléma (Bevezető tanulmány)”, in *Elmefilozófia – Szöveggyűjtemény*, 67–68.

16 PETE, *Értelmet adni...*, 190–191.

17 KOC SIS László és PETE Krisztián, „The Sellarsian fate of mental fictionalism”, in szerk. DEMETER Tamás, PARENT, Ted és TOON, Adam, *Mental fictionism: philosophical explorations*, (London: Routledge, 2022), 127–146.

A tudományos elméletek kérdése

Az eliminativisták úgy gondolják, hogy a mentális életünkre vonatkozó fogalmaink nem bírnak valódi létezéssel, azok csak fikciók, amelyeket eliminálni kell tudományos és mindennapi fogalmi készletünkől és helyette egy adekvátabb elmélettel, az idegtudománnyal kell magyarázni a mentálisnak tűnő folyamatokat.¹⁸ Az elmélet szerint mentális állapotok nem léteznek, ezért, amit eddig a mentális állapotainkról tudtunk, el kell felejteni és át kell adni a magyarázó szerepét az idegtudományoknak.¹⁹ Sellarsnál is láthattuk, hogy mentális entitásokról szerzett tudásunk nem az elménk közvetlen megfigyeléséből erednek, hanem egy elmélet által posztulált entítások nevei, amely entítások a viselkedések és verbális megnyilvánulások magyarázására szolgálnak. Paul Churchland, az eliminativizmus prominens képviselője, azt állítja, hogy a népi pszichológia, mint elmélet hamis. Márpedig nem létezhetnek azok az entítások, amelyeket egy hamis elmélet posztulál, mint ahogy a flogiszonelmélet által posztulált flogiszon sem létezik.²⁰ A folyamatosan fejlődő idegtudomány fogalmiságával kell magyarázni a cselekvésekre vonatkozó okokat, így idővel a tisztán agyi működéseket használó fogalmi keret átírja a mindennapokban használt népi.

Lehet, hogy mentális állapotainkra vonatkozó beszédet eliminálni kellene, mert nincs olyan fogalmi keret, amely revideálhatatlan lenne, vagy amit ne lehetne egy másikkal leváltani, de Sellars szerint belső állapotainkról szóló beszámolóink és a másik belső állapotáról szóló meglátásaink a hétköznapi világunk

¹⁸ CHURCHLAND, Paul, „Eliminative Materialism”, in CHURCHLAND, Paul, *Matter and Consciousness: A Contemporary Introduction to the Philosophy of Mind*, 43–51 (London: Bradford Books, 1988)

¹⁹ Uo., 43–51.

²⁰ Uo., 43–51.

normatív és praktikus leírásához alapvetően hozzájárulnak.²¹ A mentális állapotok eliminálása beszédünkben – egy tisztán tudományos nyelvezet javára – ahhoz vezetne, hogy a pusztán leíró jellegéből fakadóan nem nyújtana semmiféle praktikus segítséget a világban való eligazodásunkhoz. Sellars szerint a tudománynak alapvető és lényegi tulajdonsága a normatív dimenzió, ezért egy tiszta leíró tudomány nem kívánatos számára. Paul Churchland kétséget kizáróan Sellars *scientia mensura* elvét értette félreáltal, hogy egy tisztán leíró tudománnyal akarta leváltani a pszichológiát. Egyrészt Sellars szövegeiben nem nagyon lehet olyan állítást találni, amely közvetlenül igazolná az eliminativistákat, másrészt az is leegyszerűsítés lenne, ha azt mondanánk, hogy a gondolatok, érzetek teoretikus entitások.²²

Sőt, az *Empiricism and the Philosophy of Mind*-ban Sellars a pszichológiai fogalmak védelmében mondja azt, hogy félrevezető lenne a gondolatokat teoretikus fogalmaknak nevezni, ugyanakkor státuszuk jól megvilágítható teoretikus és nem-teoretikus fogalmak különbségével.²³ Tehát a mentális állapotokra vonatkozó fogalmak elméletként kerülnek a szótárunkba, mint ahogyan azt az előzőekben láttuk, viszont nem maradnak elméletiek, mint ahogy azt az eliminativisták gondolták. Többek között ezért is lesznek eliminálhatatlanok a fogalmi keretünkben, mert a mindennapi nyelvünk alapvető részét képezik. Pszichológiai fogalmaink a nyílt viselkedések magyarázatára kerültek be fogalmi keretünkbe, hogy oksági magyarázatot tudjunk adni bizonyos verbális megnyilvánulásokra vagy cselekedetekre. A pszichológiai fogalmak először ezt a tudományos elméletekre jellemző feladatot látták el, amíg bele nem épültek manifeszt-képünkhöz kapcsolódó fogalmi keretünkbe. A tudományos elméletek sajátja,

21 O'SHEA, James R., „The ‘theory theory’ of mind and the aims of Sellars’ original myth of Jones”, *Phenomenology and the cognitive sciences*, 2, 11. sz. (2012): 175–204.

22 PARSELL, „Sellars on...”, 270.

23 SELLARS, *Empiricism...*, 106.

hogy az empirikus korrelációk magyarázatára nem látható entitásokat posztulál, amelyek képesek magyarázni, miért állnak fel bizonyos jelenségek, korrelációk az empirikusan hozzáférhető manifeszt világunkban. Ez egy lényegi különbség tudományos és manifeszt -kép között.²⁴ A mentális entitások kezdetben ilyen következtetési-magyarázó szerepet töltenek be, viszont végső soron a manifeszt tapasztalati világ részét képezik és idővel beépülnek a mindennapi fogalmi keretbe. A teoretikus entitásokat jellemző közvetettség és a megfigyelhető dolgokra jellemző közvetlenség különbsége nem határozza meg a pszichológiai entitásokról alkotott beszámolóinkat, mivel azokat végső soron közvetlenül tapasztaljuk. Ha látom, hogy valaki belerúg az asztal sarkába és elvöröslik a feje, nem következtetések alapján fogom úgy vélni, hogy most fájdalmat érez, hanem közvetlenül alakítom ki hitemet a látottak alapján.

Az elméleti fogalmi kerethez tartozó tudományos kép és a megfigyelhető dolgokra vonatkozó fogalmi keret összeegyeztethetetlenek egymással, viszont strukturálisan hasonlóknak kell lenniük.²⁵ Sellars szerint a két különböző képhez más megismerési érdek tartozik, a tudományos képnél a magyarázati, a manifeszt képnél praktikus aspektus dominál.²⁶ Ezért sem lehet az egyiket a másikra lefordítani. Sellars normatív és naturalista vállalkozásai kéz a kézben együtt járnak egymással.²⁷ Ezzel szemben az eliminativisták a tiszta, értékektől és minden normatív aspektustól mentes tudomány javára akarták eliminálni a pszichológiai fogalmakat fogalmi keretükből. Sellars naturalista hibának véli azon álláspontot, amely episztemikus tényekre redukálna mindent

24 O'SHEA, James R., *Wilfrid Sellars: Naturalism with a Normative Turn*, (Cambridge: Polity Press, 2007), 188–209.

25 PETE, *Értelmet adni...*, 175–177.

26 SELLARS, Wilfrid, „Philosophy and the Scientific Image of Man”, in SELLARS, Wilfrid, *Science, Perception and Reality*, 1–40 (Atascadero, California: Ridgeview Publishing Company, 1963)

27 O'SHEA, *Wilfrid Sellars...*, 175–204

maradék nélkül.²⁸ Tulajdonképpen nem csak az episztemikus tényekre, hanem minden fogalmi keretünkre kihat a redukálhatatlanság elve.²⁹ A manifeszt kép a világban való normatív eligazodásunk fogalmi keretként szolgál, amely alapjaiban átitatott pszichológiai fogalmainkkal, ezért is redukálhatatlan. A népi pszichológia meghatározó része köznyelvünknek, hiszen többnyire adekvátan tudunk beszámolni saját állapotainkról és helyesen tulajdonítunk másoknak mentális állapotokat. Ugyan, az utóbbi feltételhez hozzátartozik, hogy másoknak csak bizonyos körülmények között és bizonyos alapvető állapotokról vagyunk képesek beszámolni.³⁰ Sellars a két kép szinoptikus viszonyáról beszél, és egyiket sem helyezi a másik elé.³¹ Minden fogalmi keretnek, még a tudományos keret is lényegében bír normatív aspektussal, ami a világban való eligazodást segíti elő.

Az adottság elvetésével Sellars radikálisan átalakította a mentális állapotokról szóló beszédet azáltal, hogy megfosztotta közvetlenségüktől. A belső állapotainkra alkalmazott pszichológiai fogalmak lényegüket tekintve társadalmi konstituáláson mennek keresztül, tehát nem belső történéseink természetéről mondanak valamit, hanem elsősorban mindennapi életünk praktikus elősegítését hivatottak biztosítani. Jól látható, hogy annak ellenére, hogy Sellars a mindennapi pszichológiai fogalmak által jelölt entitások létét illetően antirealista, mégsem gondolja azokat eliminálhatónak. Tulajdonképpen a rájuk való hivatkozás egy jó fikció, amely egyben magyarázó erővel is bír és segít abban, hogy kommunikáljunk, következtessünk, értelmezzünk. Olyan konstrukciók, amelyek segítenek a dolgok megértésében és a világban való eligazodásban.

²⁸ SELLARS, *Empiricism...*, 19.

²⁹ O'SHEA, *Wilfrid Sellars...*, 175–204.

³⁰ DE VRIES, Willem, „Folk psychology, theories, and the Sellarsian roots”, in szerk. LANCE, Mark Norris, WOLF, Michael P., *The Self-Correcting Enterprise: Essays on Wilfrid Sellars*, 53–84 (Leiden: Brill Publisher, 2006)

³¹ SELLARS, „Philosophy and the...”, 20.

